

SÁNTA MIRIÁM

Nem menthetem

Légy olyan, mint a macska,
ha már elveszítetted a szavaid.
Az egyszerű alvás, néha megrezzenő bajusz
távol tart az értelmezéstől. Akik csak esznek
és néha finoman eldorombolgatnak maguknak
valami sejthetőt, nem rágódnak azon,
vajon mások fejében mi jár. Abban a pillanatban
adom meg magam, amikor a szakadék szélén
prédává változom, és a zuhanás dorombolni
fog majd nekem, rezgő torkú mélység az érdes
nyelv alatt, ahol nincsenek szavak, és a lenyelt
tollak visszazöngenek rám, amikor széttárom a karjaim.